

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за пів рік . . . 20 кор.
за рік . . . 40 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

пів рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за рік . . . 8 рублів
або 18 франків

Продивоче число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш мласта і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, администрация і
експедиция «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровского (Хорун-
щини). Експедиция місцена
в Агенції Соколовского в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
напередне застереженя. —
Рекламації неопечатані
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надслани» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Внутрішнє положенє в Росії.

(+) Внутрішнє положенє в Росії представляє ся в теперішній хвилі в виді страшного безвиглядного розладу і ніхто не може предвидіти, що може стати ся завтра. Ніхто не сподівав ся, що розв'язанє думи доведе до таких нечуваних подій. Керманічі Росії втратили вже всяке розумінє справи і дбають лише про свою особисту безпечність. Они числять все ще на вірність війська і від часу до часу виносять малого наслідника престола перед вибрані полки, щоби тим способом розбудити у них прихильність до династії, хоч в найблизшій окруженю царським були прояви різких бунтів військових. Виправді повело ся сї бунти доволі легко усмирити, а урядовці прославили се яко великі побіди, але тверезі уми не можуть всего того вважати відрадними подіями. Ще доволі живо стоять у тямці всіх кроваві події минушого літа на Чорнім морі або минушої зими в Москві, а з того часу відносини у війську ще погіршили ся. Від часу до часу то тут, то там вибухають бунти військові, як н. пр. в Свеаборгу, в Кронштаді а кари, які опісля виконувано над винними, не лише не успокоюють, не усмирюють, а навпаки викликають ще більше невдоволенє і розбратонанє. Страчених уважають мучениками ідеї, а їх кров кличе о пімсту на тих керманічах державних, що з таким холодом виконують

сї кари і затратили вже зрозумінє звязи між причинами а наслідками сих подій.

Сї криваві події посеред війська відвернули були на хвилю увагу від споминів про думу, а тепер уже й урядові дивні перестали накидати ся на думу. Мабуть хоч перегадом зрозуміють, що всеж таки дума була тим чинником, котрий лагодив внутрішні відносини. Замітно, що як раз проти найповажнішого сторонництва конституційно-демократичного прихильники самовлади найбільше лютують і нищать їх дивні (Р'чть, Страна, Равенство). Наколиб керманічі Росії були дозволили доше остати разом зібраним у Віборгу думцям, певно їх ухвали і поклик до народів булиб вийшли лагідніші післа довшої розваги. А тепер сей поклик нищений всіми можливими способами, якими орудує поліція, став забороненим овочем, за котрим жадібно сягають і сей поклик тепер являє ся і розповсюджує ся в різних редакціях. Мимо заборони розходять ся тепер різнозвучні поклики до народу, до війська і т. п.

Супроти всего того повинен би Столипін виступити з проголошенєм своєї програми (і він се вчасти зробив), одначе сьогодні ніхто вже не вірить в ніякі приреченя властей, котрі явно змагають до удержаня самодержавія. Тепер уже заіменовано генераліссіма війська, отже недалеко вже й до військової диктатури і бажалоб ся очевидно вернути до любого самодержавія, хоч міродатні круги видно не числять ся з тим, що така бу-

дівля може нараз завалити ся і все погребати під своїми звалищами.

Вже у власнім своїм інтересі керманічі Росії не повинні йти сею дорогою, якою прямують від розпущеня думи. Они все голосять стару пісоньку: перше втихомиренє а відтак реформи. Так говорили Булігін, Дурново, Горемикін а тепер Столипін і не осягнули свого бажаня, бо топтали ногами обіцянки царських маніфестів, а всякі їх розпорядки, накази і все постунованє виявляли їх віроломність. Навіть церкви ужили до поліційної служби і приневолити владик і св'ященників з проповідниць голосити політичні розпорядки і проклинати безбожну, против царску думу. В усім тим виявив ся очевидно дух Побєдоносцева, щоби ужити церкви для проголошуваня царських розпорядків.

Тимто можна вважати відрадною проваюю сю обставину, що навіть такі умірковані мужі, як гр. Гайден, Львов, Гучков, Стахович, Коні і проф. Віноградов не вступили до міністерства Столипіна. Видно, не наспіла ще пора, щоби утворити таке прзвительство, котре би оперте на довірю народу, покликане зпоміж єго заступників, а заразом обдароване довірем Корони могло тим способом осягнути потрібну повагу і силу. Відмова вступленя до міністерства навіть таких уміркованих мужів стає певним доказом, що в Росії є вже люди з політичним переконанєм, котрі не дадуть ся ужити яко сліпі орудія до негідного діла. Ходять вісти, що навіть Столипін згодив ся був

Видавці і ми.

Панове видавці! Подаю Вам до відомости, що, хоч я музику дуже люблю, але я не знаю читати нот, не маю голосу до співу і позваляю собі співати лише в лісі або в поли; дома не маю фортепяну ані особи, що вміла би на нїм грати, — отже ноти що Ви мені без замовленя посилаєте, щоби я їх купив, роблять мені лише клопіт. Коли не забуду їх відслати Вам, то я повинен заплатити. А заплативши за ноти, я повинен на старі літа навчити ся їх читати, повинен купити собі фортепян і грати — а всего того я не можу зробити, бо маю багато иньшої роботи, а на фортепян не маю гроший. Не гнівайте ся за се слово і не посилайте мені вже нот ніколи, коли я сам о то не прошу.

Відзиваю ся також до того милосердного видавця, що непрошений о то

прислав мені поезії Прокопа Вирвидуба п. з. Діаменти разом з портретом автора. Автор дуже мені сподобав ся з лиця: чуприна прекрасна, погляд дуже поетичний, краватка кольосальна, а підпис замашистий. Якийсь молодий хлопака — ще багато можна по нїм сподівати ся. Я прочитав кілька єго любовних поезій, довідав ся, що Стефія єго не любить і що він з тої причини «через милу хоче іти в могилу». Дуже мені жаль многонадійного автора і я міркую собі, що єго або в жолудку болить, або він давно не купав ся, або він не за багато пива і чорні кави. Аби єму в тім великім горю допомогти, я післав би єму дуже радо з десять корон на лікаря або на купіль, — я радив би єму найбільше зимні купелі, проходи, квасне молоко і станє при відчинених вікнах уже від 9. години вечером — але не знаю, де він живе і що він за один. Тому звертаю ся зі словом до п. видавця і накладчика Діаментів.

Пане, се проста безличність, вимагати за сї діаменти 2 К 40 с! Я таких діаментів не потребую і не можу їх розрізнити від гладженого шкла. Ви продавайте їх шклярям, щоб мали чим шиби краяти, а не мені, коли я Вас о то не просив. Чи Ви не знаєте, що за 2 К 40 с можна мати нові підшви до старих черевиків?

* * *

Я раджу всім, що дістають з почти незамовлені ноти, поезії і т. п., аби застерегли ся в часописях против такої напасти. Се потрібно зробити, бо видавці грозять прилюдно, що будуть оголошувати імена тих, котрим післали свої виданя, а не дістали гроший. Таке читав я недавно в одній рускій газеті, а що і я також діставав нераз різні ноти, діаментові поезії і страшні драми, котрі зовсім не годили ся нї для моєї голови нї для моєї бібліотеки, то я собі вже здавна гадаю, що тут щось діє ся недо-

уже на усліва поставлені згаданими вгорі мужами перед вступленем до міністерства, одначе Трепов перебив усе. Було би се новим доказом, що упір в найближшій царській окруженю великокняжжм ще не переломаний і що Росія довго ще буде приневолена страдати.

З того страшного заколоту і розладу можливий лише такий вихід, щоби Росія щиро вступила на конституційну дорогу і покинула сю блуканину крутими стежками, які повертають до самодержавія і якими всі міністерства ходили від памятного 17. жовтня, а навіть підчас обрад державної думи. Ще тепер скликане думи в давнім складі і покликане зпоміж її членів міністерства, котре би було посередником між Короною а народом, могло би довести до втихомирення і уладження внутрішних відносин. Певно, що се немило признати ся до поспішно зробленої помилки, але в конституційних державах вина за похибки спадає на міністерство. Скорє скликане думи могло би причинити ся до уздоровлення державних фінансів і піднесеня кредиту, а до того певно не дійшло би до задуманого накинення нового виборчого закона.

Окрім того повинно би правительство зовсім залишити нещасливий спосіб втихомирювання, а в дійсности підбурювання і роздратовування проти себе всеї суспільности, бо всяке гнобленє з підмогою поліції і війська не веде до ніякого успіху. Колиж правительство не залишить свого поступовання, то може довести до страшних наслідків.

Товариство Руска Бурса ремісничя і промислова у Львові.

(Рік адміністраційний 1905).

(Конець).

Від заснованя бурси, то є від вересня 1899 року до кінця 1905 року поміщених в ній було 84 питомців. З того укінчило ц. к. школу промислову 13, т. є. 5 слюсарів, 2 столярі, 3 різьбарі,

ладне. Правда, я не бою ся, що мене надрукують, бо все поплатив, але я не можу забути одної драми, що мене довела до великої втрати. Я прочитав один акт і з великого одушевлення як шпурнув книжкою, то збив велике зеркало. З того часу хочби на книжці стояло написано »Мої мільони« з портретом автора, я не хочу тих мільонів бачити у себе і звертаю їх видавцєви. Алеж може так скласти ся, що я ті мільони кину в куть і як на смерть на них забуду. Бо сеж відома річ, що можна бути дуже порядним чоловіком і не любити довгів, а проте забути якусь там прислану нісенітницю. Трафляє ся се і в найліпшій фамілії, бо на жаль приходять ся чоловікови не раз дещо пильніше памятати, ніж займатися відсиланєм незамовлених річий.

(Конець буде)

2 малярі і 1 рисівник килимів; визволило ся в варстатах і склепах 12, т. є. 3 слюсарі, 1 столяр, 2 різьбарі, 1 переплетник, 2 бронзівники, 1 друкар і 2 крамарі — разом отже покінчило науку 25 хлопців; 10 хлопців перейшло на удержанє до майстрів, у котрих побирають науку, т. є. 2 бронзівники, 3 кравці, 2 столярі, 1 слюсар, 1 кафляр і 1 торговельник; 32 позістало в бурсі на рік 1906, а то 8 слюсарів, 6 столярів, 2 малярі, 3 різьбарі, 4 переплетники, 1 бронзівник, 1 кафляр, 4 кравці, 1 токар зеліза і 2 торговельники; 15 відійшло з ріжних причин від бурси незалежних а 2 зістало звільнених за зле поведєне. Поза бурсою у майстрів приміщено за старанєм заряду бурси 18 хлопців, з котрих 6 вже визволило ся, т. є. 2 шевці, 2 кравці, 1 коваль і 1 друкар. Характеристичним є, що у хлопців, зголошуючих ся до нашої бурси, рідко можна подибати охочих до пекарства, різництва, масарства, цукорництва, мулярства, шевства і голярства, хотай сего рода руских ремісників особливо у Львові маємо дуже мало або і зовсім не маємо. Згадати треба, що і найвисша власть автономічна, виділ краєвий, признав по части нашу інституцію за хосенну, бо передав нам в минушій році двоє питомців на удержанє (оба сироти по селянах), за котрих платить належитість з фонду сиротинського.

З поміщених в бурсі 32 питомців 18 учащало до ц. к. промислової школи а 14 побирало науку в закладах приватних. З того числа було 19 синів рільників або зарібників, 5 сиріт по рільниках, а 7 синів учителів, екекутора, побережників і ревізора худоби.

Поза фаховим образованием в промисловій школі або у майстрів учать ся питомці в означених годинах музики під наглядом учителя п. Петра Стрікса, а в вільних від науки хвилях займають ся відповідною для себе лектурою. Від часу до часу дають пописовий вечєрок в сали товариства руских ремісників »Зоря«, на котрім виступають з своєю оркестрою, співами і деклямаціями і учащють на безплатну науку гімнастики до Товариства »Сокіл«. Бурса має тепер поміщенє в камениці при площі Стрілецькій ч. 2, а господаром в ній єсть член Ради Товариства і майстер столярский п. Антін Оприск. Помочи лікарської уділює питомцям вже від заснованя Бурси цілком безінтересовно Вп. Др. Евген Озаркевич.

Подрібний виказ приходів і розходів за рік 1905 представляє ся, як слідує: Приходи: Вкладки членські 542 К. Добровільні датки 1.445.96 К. Субвенція сойму і рад повіт. 865 К. Субвенція товариств 601.25 К. Доплата питомців 2.933.08 К. Процент від ульоканого капіталу 502.97 К. Разом 6.890.26 К.

Розходи на удержанє бурси виносили 8.317.88 К. Зіставивши суму приходів з сумою розходів в тім році, отримаємо недобір на квоту К 1.427.62, котрий покрито з готівки з літ попередних.

Темно розвою інституції характеризує низше наведена табелька приходів і розходів за всі роки:

Рік	Число питомців	Загальний прихід	Загальний розхід	Недобір	Надвигка
1899-1900	—	5.755.20	—	—	5.755.20
1901	11	3.450.39	3.362.18	—	88.21
1902	15	9.990.55	4.768.82	—	5.281.73
1903	27	4.990.95	7.059.23	2.068.30	—
1904	28	6.851.58	8.181.07	1.330.59	—
1905	32	6.890.26	8.317.88	1.427.52	—

З табельки сеї бачимо, що лише в перших двоє роках функціонуваня бурси, приходи вистарчали на покритє розходів і лишача ся єще надвигка, але від коли збільшило ся число питомців, то від 1903 року, приходи в великій мірі не покривали розходів. Приходи за сі роки після своїх родів представляють ся як слідує:

В році	вкладки членські	добровільні жертви	субвенції відліт повіт.	субвенції товариств	доплата питомців
1901	420.66	1.459.49	360.—	415.—	468.30
1902	222.34	5.658.71 ¹⁾	434.80	415.—	897.50
1903	275.85	1.606.02 ²⁾	705.—	508.17	1.338.69
1904	175.—	2.307.18 ³⁾	445.—	1.284.24 ⁴⁾	2.509.—
1905	542.—	1.445.96	865.—	601.25	2.933.08

¹⁾ В сім році дісталисьмо 5.000 субвенцій з льотерії.

²⁾ В добровільних жертвах з року 1903 на квоту К 1606.02 є принагідний даток цісаря з переїзду через Львів К 400.

³⁾ В добровільних жертвах з року 1904 на квоту К 2207.19 є запис бл. п. Брм. Бурачинського К 400.

⁴⁾ В субвенціях товариств з р. 1904 на квоту К 1284.24 містить ся квота К 824 зібрана єще бл. п. кардиналом С. Сембратовичем, а передана бурсі митрополичою консисторією доперва в 1904 р.

Отсей звіт п. Івана Бачинського, касиєра і діяльного покровителя ремісничої Бурси, повинен промовити до душі кожного розумного і щирого Русина. Посуваймо наш нарід на висший степєнь культури тим, що станемо підпирати і закладати промислові бурси по наших містах, а передовсім заопікуємо ся щиро такою бурсою в столиці, де она має найбільше стредств до всесторонного розвою.

Зарібкова еміграція а політика.

Початок зроблений, хінський мур переломаний, дорога промощена — і тепер вже нічо не здержить зарібкової еміграції галицько-руського рільного робітника до Німеччини. Хотай і як в тім напрямі пожадана єще і потрібна агітація рускої інтелігенції, то вже навіть і без неї зарібкова еміграція буде рости і узагальняти ся. Бо найліпшою агітацією є свідочтво тих, що вже побували на зарібках, повернули здорові і скріплені, з новою охотою до життя і підприємчivosti та з повною мошонкою заощадженого гроша. Знаємо приміри, що в тих місцевостях, де на перший раз виїхало заледви кільканайцять осіб на зарібки, на другий рік вибрало ся вже коло сотки, а сего року понад двіста. І нарід, як запевню-

вали тамонні селяни, вибирає ся вдвоє стілько.

З другоїж сторони є певним, що в Німеччині не забракне праці хотьби для десяти разів збільшеної еміграції, яка є тепер. Зростаючий кріпко німецький промисл, колонізаційна і зарібкова еміграція Німців майже до всіх країв, витворюють в краю велику недостачу робучих рук. А вже до хліборобського діла Німець, маючи інші, далеко ліпші зарібки, не хоче прямо понижати себе, тож підчас жнив німецькі господарі є прямо в розпущі задля недостатку робітників. І сі відносини не змінять ся, хиба еще поступлять дальше в тім напрямі, так що зарібкова еміграція нашого люду не є якимсь переходовим, часовим проявом, а може і буде становити постійну рубрику в нашім народнім бюджеті.

Сему економічному значіно зарібкової еміграції підсувають політичні мотиви. А діє ся се з двох сторін. Шовіністична польска праса хитро і нещиро вдигає против зарібкової еміграції всякі позірні і ложні аргументи, виходячи в душі з того еґотистичного становиска, що руский хлоп, вандруючи до Німеччини, відбирає а евентуально обнижає там зарібок польскому мазурови, а ставши сам засібнішим і оборотнішим в світі, скрипляє тут тим самим руский елемент, який они радіб придавити і винародовити. Натомість німецька праса грає в отверті карти і без обвиняків агітує між німецькими господарями, щоби тільки Русинам давали роботу, бо через довголітню надмірну польску еміграцію польский елемент стає небезпечний для німецькості.

І так Illustr. Landwirthschaftliche Ztg пише: В посліднім часі поручено вельми затруднюване руских робітників. Отже є на часі, щоби подати ті місця, які займають ся доставою руских робітників: 1) Centralstelle zur Beschaffung deutscher Ansiedler und Feldarbeiter в Берліні. 2) Устроєне сею централею бюро в Найберуні на Горішнім Шлезку і 3) Народний руский комітет у Львові. Звертаємо на се увагу — додає часопись — що гроші, зароблені Русинами, не підуть, як зароблені Поляками, на зміцненє сил нашого ворога, а стануть звернені на борбу з ним, бо зміцнять руский елемент в борбі з Поляками у їх власнім краю!

(Конець буде).

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. Ізаакія, Дальматія; римо-кат. Роха. — В п'ятницю: руско-кат. 7 Отрок. в Дфезі; римо-кат. Ліберата.

— **Після військових бунтів.** Петербурскі дивізіони доносять, що слідство що до послідних бунтів вже переведене. На кораблі „Пам'ять Азова“ складав ся комітет, кермуючий бунтом з 50 осіб під проводом студента петербурского університету Петрова. Серед 2.509 арештованих в Кронштаті находить ся тільки 8 цивільних осіб; серед 85 арештованих в Севастополі є багато цивільних, а між ними інженери і професори. Процес відбуде ся в вересні, а обжалованих стане перед судом коло 2000 моряків. „Вірж. Вѣдомості“ доносять, що міністерство війни відступило від наміру продати три военні кораблі старого типу і замінити їх на плаваючі в'язниці для моряків. З Севастополя доносять, що моряки з „Потем-

кина“, які повтікали за границю, затужили за вітчизною і звернули ся до адмірала з просьбою, щоби їм уможливив поворот до краю. Скридлов прирік вставити ся перед царем за ними.

— **Німецькі колонії в Африці** і на подудневих морях займають урівень коло 2.560.000 квадратних кілометрів, або п'ять разів більше, чим ціла континентальна Німеччина. На сій широкій території мешкає 5.125 Німців разом з жінками і дітьми, се значить, що один Німець припадає в них на 500 кілометрів, коли в німецькім цїсарстві на один квадратний кілометр припадає 104 мешканців. Крім Німців живе в тих колоніях 2664 мешканців інших держав, що разом чинить 7.788 білих на 13.500.000 туболців. Зміж німецького населеня 1567 осіб займає становища урядників, або належить до колоніальних війск. Отже одну третину мужеского німецького населеня в тих краях удержує державний скерб. Після урядових обчислень колонії коштували німецьких горожан 120,883,000 марок за послідних десяти літ від р. 1896 до 1906. Се дає не тільки образ коштовности тих колоній, але і доказ, як поволи і тяжко поступає цивілізація в пустинях, де розманіжений Европеець не находить пригідних даних для приємної і корисної екзистенції, хотия відносини що до підсоєя і плодovitости почви є зовсім відповідні для розведеня культури.

— **Почтовий лексікон.** Заходом п. к. Міністерства торгівлі вийшов з друку почтовий лексікон, обнимаючий всі краї коронні сеї половини Монархії і князівство Ліхтенштайн. Можна єго абонувати за посредством урядів почтових в почтовім уряді газетовім І. у Відні разом з квартальними додатками відноссячима ся до першого накладу (1906). Ціна примірника в оправі разом з додатками, вносіть 25 корон. Властям і урядам державним призначено 20% опусту так, що ціна примірника для них вносіть 20 корон. При замовленю лексікона почтового по зниженій ціні має дотична власть крім газетового переказу почтового, адресованого до уряду почтового Відень І/І, виставити також урядове замовленє, понеже воно буде служити як прилога, оправдаюча знижку ціни. Урядові замовленя належить заосмотрити урядовою печаткою і підписом начальника власти або уряду замовляючого за знижкою, а почтовий уряд надавший заосмотрить їх датами дотичного газетового переказу і відтиском денної печатки.

— **Бальоном до північного бігуна.** Американець Вельман, один з редакторів газети „Чикаго Рекорд Герольд“ постановив повторити пробу Андре'го в бальоні до кермованя. В році 1894 пробовав він дістати ся саньми із Шпіцберґів до бігуна, але той плян єму не удав ся, бо лід роздушив був єго корабель. В 1898 р. їздив він до краю Франц Йосифа і тоді добив ся аж до 82 степені північної ширини. В марті сего року предложив він географічному товариству у Вашингтоні свої пляни бальонові. Товариство одобрило їх і причинило ся до коштів подорожи, котрі обчислено на 1,390.000 франків. Метеорологічне бюро Сполучених Держав висилає одного свого сотрудника яко учасника тої подорожи і дає всі наукові інструменти. Бальон зроблено в Парижі. Він має 6300 гранних метрів містоти, найбільший єго промір вносіть 16 метрів, але довгота бальона єсть всего лиш 50 метрів, підчас коли загальна довгота буває 5 і 6 разів так велика як найбільший промір. По тій зміні довготи сподівають ся, що бальон буде спокійніше і певніше держати ся у воздуху, дасть ся ліпше кермувати і зможе тим лекше поборювати опір воздуха. Бальон має як всі бальони до кермованя форму цигара, а до порушуваня два мотори, один о силі 50 коний, котрий при помочи шруби, уміщеної на передній стороні лодки має надавати бальонові 24 кілометрів скорости на годину, і помічний мотор о силі 25 коний, що стоїть знов в звязи зі шрубою позаду лодки і має надавати бальо-

нови скорости 16 кілометрів на годину. Скорість яку можна би досягнути обома моторами, оціняють на 32 кілометрів. Щоби бальон держав ся рівно у воздуху, не колихав ся і не важив ся на боки, суть на нїм причіплені прямовисні і поземні площі. Сила; з котрою бальон може гнати в гору, вносіть кругло 7000 кілограмів, отже достаточна, щоби крім залози двигнути ще й поживи на 70 днів, інструменти, чотири автомобільні санки, легку сталеву лодку, ланву до волочення і балаяст. Мотор о силі 50 коний, важить 275, а менший мотор 200 кілограмів. Перший потребує 18 кіло нефти на годину; страту на вазі мають вирівнувати водою з моря або призираною дощівкою. Вельман пробовав кілька разів в Парижі лїтати бальоном, але остаточна проба має відбутися на Шпіцберґах. Коли все добре піде, то Вельман полетить до бігуна ще сего місяця, а нї, то аж в серпні слїдуючого року, Вельман числить на то, що не буде довше потребувати сидїти в бальоні як 12 днів. Колиби стала ся якась пригода, то поміч, очевидно дуже не певну, мають подати автомобільні санки і сталева лодка. На бальоні, в Гамерфесті, в північних містах Європи, на Шпіцберґах і на американській цїлечивій мають бути уставлені стації для телеграфу без дроту.

— **Дрібні вісті.** Межи Опавою і Градцем понищено всі німецькі написи. Були то різні: залізничні табличі, (розуміє ся німецькі), табличі з ріжними остереженнями для публичности і т. и. Все те хтось знищив. Полишили ся лише табличі з ческими написами. — В Пешті уставив почтовий уряд автомат, котрий буде приймати рекомендовані листи і видавати на них квіти. Маніпуляція дуже проста. До отвору вкладає ся лист і 10-сотикову монету. По покрученю корбою одержуємо поквітованє на наданий лист. — В Трапезунті вибухла епидемія, подібна до джуми. — Великий хмаролом наробив на виставі в Мілянї багато шкоди. Сим разом найбільше потерпіли відділи бельгійский і французский. — В Західній Галичині появили ся фальшиві срібні рублі. — На генерала Фукса у Відні, шефа XIII відділу в міністерстві війни упала з будуючого ся дому дошка і зранила єго так тяжко, що в кілька хвиль по сїм він помер. — В суботу о год. 11. перед полуднем дало ся почути в Сан Ремо трясене землі триваюче 2 секунди. Людність огорнула панїка. — Ріжні угорскі колектанти розсилають по цїлій Галичині в замкнених кувертах льоси угорскої так званої клясової лотерії. Ті льоси в Австрії строго заборонені. Їх вилловлюють почтові урядники і адресати виставляють ся на слідства, за якими їде звичайно кара грошева або арешту.

— **Дорогий лікар.** Др. Франк Білінґ в Новім Йорку зажадав 25.000 доларів гонорару за 7-денне ліченє мільонера Маршала Фільда, котрий ще й до того помер. За кождий день випадало би по 3.581 доларів. Гонорар мали виплатити спадкоємці Маршала, але они оперли ся сему і справа опинить ся перед судом.

— **Сила пісні.** Не лише музика має великий вплив на людей і звірят, як се доказують многі приміри з історії, але і пісня відповідно віддана може глибоко тронути і збурити слухача. В Вашингтоні замкнено недавно до арешту десятиох муринів, що заробляли на житє співанєм по домах, за заколючуване публичного спокою своїм співом. Дозорець розміщував їх в окремих казнях, аби не співали, але се на нічо не здало ся. Мурини цілу ніч верещали свої дикі пісні тим голоспійше, а над раном вили як скажені. Нї грозьби нї просьби дозорця не здали ся на ні нащо. Вкінці і дозорцеві не стало терпцю і випустив невиспаних співаків на волю, клеючи годину, коли їх приведено до арешту. Навіть твердий дозорець в'язниці не міг оперти ся силі... пісні.

Наука, штука, література.

„Ukrainische Rundschau“ ч 7. містить. Проф. Радецкий: Отверте письмо до держа-

вної думи в Петербурзі В. Шемет бувший посол до думи): Аграрне питане на Україні М. Лозинський: Польска і російська революційна партія супроти українського питання. М. Мочульський: Українська література. В. Потапенко: До нової вітчизни Програма українсько-демократично-радикальної партії. Огляд. З української преси Бібліографія. Виходить щомісяця. Ціна з пересилкою 6 К. Редакція звертає ся до загалу Русинів з просьбою о передплатуванє сего місячника, і розширюванє его. «Ukrainische Rundschau» є українською трибуною в Європі, заступає народні інтереси перед культурним світом, розбиває брехні, якими наші вороги засипують заграничну пресу, подає чужинцям правдиві відомости про наше політичне і соціальне положенє, та розсилає ся даром, всім виднійшим редакціям, ученим, політикам і публіцистам старого і нового світа. Се орган! для пропаганди нашої національної справи Отже Родимці! Переплачуйте его, ширіть і за ним агітуйте. Майте на увазі, що половина розходить ся даром! Адрес адміністрації: Wien, XVII 3. Frauenfelderstrasse Nro 2.

Телеграми

з дня 15. серпня 1906.

Відень. Fremdenblatt доносить, що вістка про візиту короля Едварда в Шенбруні в повороті з Марієнбаду є неправдива.

Лондон. Король Едвард вчора рано о год. 9 рано відїхав на континент.

Царгород. Порта вислала до всіх турецьких дипломатичних місій повідомленє, що султан повернув цілком до здоровля.

Петербург. Розповсюднена дневниками вістка про розписанє виборів до думи на вересень є вдуманою.

Кострома. Заряд державних дїбр відділив лїс вартости 200.000 рублів, на розпарцельованє межі хлопів.

Берлин. З Петербурга доносять, що в Могиліві 20.000 мешканців перейшло на католицизм.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

4. Лист без підпису імені і місця.

1882 1/12

В. Барвинському.

Шановний Добродію.

Приїхавши до дому, першим ділом пішов на пошту, думав, що там найду що небудь, аж нічого. Може ще ви не зібрались сь силами? Вибачайте, що я Вамъ привгадую: уставъ товариства кредитового, та про «Дїло», що мали прислати. Корреспонденції будете мати, але не раніше, як получу 1-й номеръ Вашої газети. Оригінальний образ получите, як напечатаете копію.

Книжка Огоновского ще не получена. Чи не можете навести справку, де вона? Маленьких книжочокъ тоже не получено. Чи согласні ви висилати сюди два Н. Вашого «Дїла» на такихъ умовахъ: за 1 екземпляръ буду висилати гроши (напишіть скільки вислати за годъ), а за другий буду писати кожен місяць корреспонденцію. Адресъ для высылки «Дїла» тойже, що я преже сказавъ Вамъ. Причина, через що я не получавъ отвітвѣвъ та, що чоловік, котрому адресовани були письма, складав на купу безъ ужитку. Новостей у насъ особихъ не ма. Хіба що про жидків. Дуже бідлахи побивають ся, як тільки християне збирають ся празднувати яке свято, такъ жиди й ждуть, що їх будуть бити. Наука въ лїсѣ не йде. Ще більше збирають гроши, ще скрмніще живуть жиди, всі парадні (фронтви) покої своїхъ домівъ поодавали у найми християнамъ, а сами живуть у тихъ кімнатахъ, що позаду, у двірѣ вікнами. Такъ собі думають і якъ стануть розбивать: побачать хрести, икони, пйдуть даліше — насъ не зачеплять. Теперъ у жиди

грошей не позичишь ні підъ вексель ні на заставѣ.

Поважаючи Васъ
Землякамъ поклонѣ.

Розрита Могила Т. Г. Шевченка.

Ся допись була надіслана наслідком статі в Ділі про розриту могилу з декором Українцям.

Розрита могила Т. Г. Шевченка и руське правительство. (Допись изъ Киева). Ви, мабуть, дуже дивуетесь, що не находите в газеті «Зори» одізви на призивний листъ, запрошующій почитателівъ покойного велетия-поета, сповнитъ свій обовязокъ: держати въ чистоті могилу поета и поставити на ній памятникъ. Чи вжежъ, думаете вы, тільки й найшлось двоє людинъ, котри спорухились тяжкою вістю, що Тарасова могила розрита, хрестъ розбився, скотина топче праведні кості мученика поета! Чи вжежъ за місяць объяви о пріемі редакцією «Зори» грошей на обновини зруйнованої могили — найшлось тільки 13 карбованцівъ з усієї України? Ні, ні й ні! Цего небуло, цего не може бути! Діло стоить осьъ якъ: якъ тільки появилсь въ «Зори» зазивний листъ, заравъ же почали — приносити й надсилати въ редакцію «Зори» гроши зъ ріжнихъ кінцівъ, — тількижъ киевскій губернаторъ Гудимъ-Левковичъ зазвавъ до себе редактора «Зори», присяжного адвоката П. А. Андріевского и наказавъ ему, щобъ той не смівъ приймати грошей и нічого не печатавъ про розриту Тарасову могилу. Мало цего: редакторъ хотівъ напечатати анонсъ, що мы, мовъ, не можемо приймати грошей на памятникъ «по независаніямъ объ насъ обстоятельствомъ», — алежъ цензоръ и цего анонса не пустивъ, — отъ, теперъ українці не знаючи цего всего й дивуюця, чомъ «е це віхто ни звіткіль не присла грошей. И цего шче мало. Недавно приїздивъ до Киева каневскій городскій голова и совітувався зъ губернаторомъ объ тїмъ, якъ би зробити такъ, шчобъ украинофилы не поставили хреста зъ демонстраціями, — чи не можнабъ такъ, шчо городъ самъ тихенько поставит дешевенький хрестъ, обгородитъ могилку — отъ тоді украинофилы й неможуть зробити ніякої демонстації.

Кости покойного поета й досі шче страшать наше перелякане правительство. Недавно одивъ школьний инспекторъ панъ Самчевскій й бувъ у Кереливѣ (тамъ родивсь Т. Г. Шевченко) й тамъ селяне просили его одкрити школу на споминъ свого земляка Тараса; общество давало гроші й землю, объ цему тежъ просили й такі люде, якъ покойний М. А. Туловъ, бувший поміш. попечителя Н. П. Пирогова, проф. Кистяковский й др. За таке ходатайство бідний инспекторъ Самчевскій лишився міста. Оттаке то дієця у насъ! Намъ не тільки забороняють учить дітей своїхъ своїй рідній мові, намъ забороняють ходити на могили нашихъ мертвецівъ, намъ забороняють молитись за нашихъ мертвецівъ! Якъ хочете, а даліше вже не можна йти по такій дорозі деспотизму.

А Тарасова могила все таки оставця розритою и вопіє до Бога, до людей, до бездушного Дніпра и горъ его окружающихъ о людскімъ безчесті!

Ч—ній.

Дописано на кінці:

Якъ можна, то надрукуйте зараз же після того, як одберете лист. Ваша статя розворушила всіх. Спасибі за такі статті!

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. серпня 1906.

Нова сензацийна програма

Щоденно о 8. год. вечер представлєне В неділі і свята 2 представлєня о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля. Людвига ч. 9.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:05*
 « Кракова 2:31*, 5:50*, 8:45, 1:30, 5:25, 8:40, 9:30*
 « Підволочиск 7:20, 11:45, 2:20, 5:50, 10:30*
 « Лавочного 7:29, 11:50, 10:50*
 « Рави рускої 7:50, 4:50
 « Станиславова 8:05
 « Самбора 8:15, 1:50, 9:20*
 « Любівя вел. 11:50* (13/5—16/9 в неділі і свята)
 « Яворова 8:18, 4:37
 « Янова 1:15 (1/5—30/9), 8:45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 9:25* (13/5—9/9)
 « Коломиї 10:05
 « Ряшева 10:35
 « Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9)
 « Брухович 7:07, 3:25, 5:30, 8:20* (всі від 6/5—23/9 щоденно і 1:45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. свята)

На Підзамче.

« Підволочиск 7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова 12:45*, 1:—*, 8:35, 2:45, 6:35*
 8:25 10:05*
 « Іцкан 2:51*, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*
 « Підволочиск 6:20, 10:55, 2:21, 6:15*, 9:50*,
 « Яворова 6:55, 6:—*
 « Янова 9:15 (1/5—30/9), 1:35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свята), 3:14 (18/5—9/9).
 « Лавочного 7:30, 2:30, 6:25*.
 « Самбора 8:55, 4:15, 10:51
 « Станиславова 9:10*
 « Белзця 10:45
 « Ряшева 4:05
 « Коломиї 3:30
 « Рави рускої 7:25*, 11:35*
 « Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова Ясла
 « Стрия 11:10*
 « Брухович 6:05, 2:28, 3:40, 6:26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12:40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. свята).

З Підзамча:

« Підволочиск 6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*.

Примітна. Поїзди поспішні друквані є черенками товстими; поїзди вічні є зазначені звїздкою. Пору нічна числїть ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білєти їзди як також білєти всякого пшного рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілїєнь в міскім бюрї ц. к. державних залізницъ, пасаж Гавсмана ч. 9.

Всілякі КУПОНИ

вільосовні цінні папєри

виплачує без потрученя провізї
абе коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного

Женьщина середного віку (38 літ) бездітна вдова, пошукує місця господині в священничім домі; може в тім згляді виказати ся похвальними свідочтвами. Ласкаві зголошеня до адміністрації «Руслана».